

23/3/2022

Ο κίνδυνος της ερημοποίησης και ο «βάλτος» της ατολμίας

Η ΕΔΥΘΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΝΕΡΟΥ ΚΑΙ ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Νερού, η Επιτροπής Διεκδίκησης Επίλυσης του Υδατικού προβλήματος της Θεσσαλίας (Ε.Δ.Υ.ΘΕ), σε μήνυμά της αναφέρει:

Στις δύο κοίλες συνθήκες που διαμορφώνονται την περίοδο αυτή στον πλανήτη ολόκληρο, με τον πόλεμο να μαίνεται στην Ουκρανία (επιφέροντας, εκτός των άλλων, μια τεράστια ανθρωπιστική κρίση), την ενεργειακή κρίση να βρίσκεται

τις δυνατότητες των προσφερομένων επιφανειακών νερών (Πηνειός με τους παραποτάμους του, λίμνες, ταμειυτήρες Πλαστήρα, Σμοκόβου, πρόσφατα της Κάρλης και κάποιους μικρούς πεδινούς ταμειυτήρες και λιμνοδεξαμενές), έχει στραφεί - από τη δεκαετία του 1990 - στους υπόγειους υδροφορείς, μεταφέροντας και εκεί την οικολογική καταστροφή.

Με τη διαφορά ότι στα υπόγεια οικοσυστήματα, η καταστροφή είναι «χωρίς επιστροφή», λόγω υπεραντλήσεων από μη ανανεώσιμα υδατικά αποθέματα.

Αποκτούν συνεπώς μεγάλη σημασία οι προτάσεις των αγροτών, των επιστημονικών οργανώσεων, μαζικών φορέων και των αιρετών συλλογικοτήτων της Θεσσαλίας για άμεση ενίσχυση των υδάτων του υδατικού διαμερίσματος Θεσσαλίας με την ολοκλήρωση έργων ταμείωσης και μεταφοράς νερού από τον Αχελώο και παράλληλα τη δημιουργία ταμειυτήρων μεσαίου μεγέθους εντός της λεκάνης Πηνειού όπως Σκοπιά Φαρσάλων, Νεοχώρι, Μουζάκι και άλλων μικρότερων έργων, που θα αντιστρέψουν την αυξητική τάση των ελλειμμάτων και, σε μια πορεία δύο έως τριών δεκαετιών, θα εξισορροπήσουν το υδατικό ισοζύγιο.

Στον αγώνα αυτό συμβάλλει και η Ε.Δ.Υ.ΘΕ. στο μέτρο των δυνατοτήτων της.

Επίσης, εκτός από τις διεκδικήσεις που προαναφέραμε, δεν θα πρέπει να ξεχνάμε το «μεγάλο πρότζεκτ» της μείωσης των καταναλώσεων νερού, με σύγχρονα έργα μεταφοράς και διανομής, με ενίσχυση των δομών για τη διαχείριση του νερού, αλλά και με μέτρα και κατάλληλης πολιτικής ώστε να αρχίσει επιτέλους να τίθεται υπό έλεγχο το καταστροφικό ελλειμματικό ισοζύγιο υδάτων.

Όποιοι λοιπόν (κυβερνήσεις, κόμματα, φορείς κ.λπ.) επιθυμούν πραγματικά να τιμήσουν την Παγκόσμια Ημέρα Νερού, καλό θα ήταν να αφήσουν κατά μέρος τις γενικότητες, τα ευκολόγια, τις δήθεν ευαισθησίες και να αγωνιστούν, μαζί με τους συνειδητοποιημένους πολίτες, για συγκεκριμένους στόχους και πολιτικές στη Θεσσαλία. Πολιτικές και αποφάσεις που θα απομακρύνουν τους κινδύνους ξηρασίας και ερημοποίησης, θα βοηθήσουν τις επόμενες γενιές να οδηγηθούν σε μια σύγχρονη και συνετή διαχείριση των υδάτων μας, με αξιοποίηση των υποδομών που η δικιά μας γενιά τις παρακολουθεί με θλίψη και αγανάκτηση να παραμένουν κολλημένες στον «βάλτο» της ατολμίας, των ιδεοληψιών και της αδιαφορίας των κυβερνώντων.

Για την Ε.Δ.Υ.ΘΕ.

Γέμτος Φάνης, ομότιμος καθηγητής

Πανεπιστημίου Θεσσαλίας,

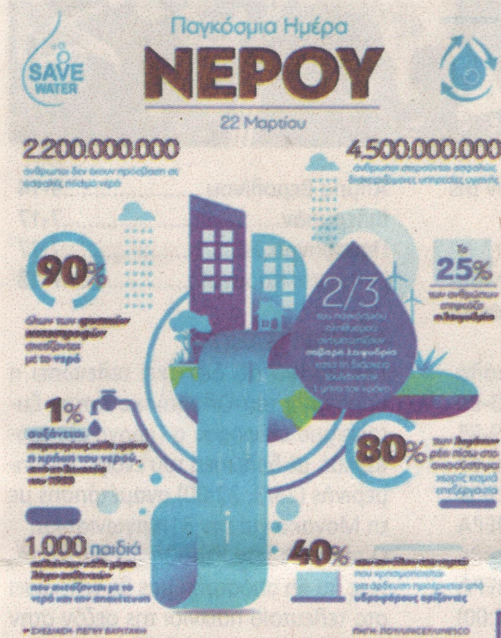
Γιαννάκος Κώστας, πρόεδρος

Γεωπονικού Συλλόγου Λάρισας,

Κοτσιμπογεώργιος Ηλίας, πρόεδρος

Οικονομικού Επιμελητηρίου Θεσσαλίας,

Ντογκούλης Δημήτρης, πρόεδρος ΓΕΩΤΕΕ/ΚΕ.

σε κορύφωση (χωρίς κανείς να μπορεί να προβλέψει τις εξελίξεις και την έκταση των συνεπειών της) και την κλιματική κρίση διαρκώς να οξύνεται, η Παγκόσμια Ημέρα Νερού, θα μπορούσε ίσως να περάσει απαρατήρητη.

Είναι όμως τόσο σημαντική που, έστω και υπό αυτές τις συνθήκες, στην Ε.Δ.Υ.ΘΕ. θεωρούμε την ημέρα αυτή ξεχωριστή και θα αφιερώσουμε λίγες σκέψεις για τον πολύτιμο αυτό φυσικό πόρο, περιορίζοντας όμως το θέμα ειδικά στη Θεσσαλία και κάνοντας μια σύντομη αναφορά στις διεκδικήσεις μας σχετικά με τη διαχείριση των υδάτων. Στη Θεσσαλία και ειδικά σε ό,τι αφορά στην υδατική ασφάλειά μας, παραμένει κυρίαρχη η απειλή της ξηρασίας, για την οποία είναι σχεδόν βέβαιο ότι οι κυβερνήσεις, οι πολίτες και οι οργανώσεις τους, δεν έχουν συνειδητοποιήσει τη σοβαρότητα της κατάστασης.

Η μόνη απάντηση στο ζήτημα αυτό είναι η συγκέντρωση ισχυρών αποθεμάτων νερού, πέραν εκείνων που καλύπτουν τις τρέχουσες ανάγκες. Δυστυχώς όμως οι υπάρχουσες υποδομές είναι περιορισμένες, παρότι τις δύο τελευταίες δεκαετίες η Θεσσαλία ζει με τα τεράστια βεβαιωμένα και αναμφισβήτητα ελλείμματα νερού, τα οποία δημιουργούνται από τη μεγάλη απόκλιση ανάμεσα στη «ζήτηση» και την «προσφορά» των υδατικών πόρων στην περιοχή μας.

Ειδικά η Γεωργία, που απορροφά πάνω από το 95% των διαθέσιμων ποσοτήτων νερού, αφού πρώτα εξήντησε, δυστυχώς χωρίς έλεγχο, όλες